

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudce Zdeňka Kühna a soudkyně Michaely Bejčkové v právní věci žalobce: **Krajina pro život, spolek**, Růžová 388, Průhonice, zast. advokátkou JUDr. Petrou Humlíčkovou, Ph.D., Panská 895/6, Praha 1, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, Zborovská 81/11, Praha 5, za účasti osob zúčastněných na řízení: **I) TBB s. r. o.**, Nárožní 1390/4, Praha 5, zast. advokátkou JUDr. Hanou Vršeckou, Ječná 550/1, Praha 2, **II) Domo Development a. s.**, Nádražní 762/32, Praha 5, zast. advokátem Mgr. Františkem Korbelem, Ph.D., Na Florenci 2116/15, Praha 1, **III) CETIN a. s.**, Českomoravská 2510/19, Libeň, Praha 9, **IV) ANBEMO Invest s. r. o.**, Kupeckého 763/9, Háje, Praha 4, **V) obec Čestlice**, Pitkovická 290, Říčany u Prahy, **VI) Ředitelství silnic a dálnic ČR**, Na Pankráci 546/56, Praha 4, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 2. 2019, čj. 004974/2019/KUSK, v řízení o kasační stížnosti osoby zúčastněné na řízení I) proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 12. 9. 2019, čj. 54 A 14/2019 - 363,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Osoba zúčastněná na řízení I, TBB s. r. o., **j e p o v i n n a** zaplatit žalobci na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti částku **3 400 Kč** k rukám advokátky JUDr. Petry Humlíčkové **do 30 dnů** od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Žalovaný **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- IV. Osoby zúčastněné na řízení II až VI **n e m a j í** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Městský úřad Říčany, stavební úřad, rozhodnutím ze dne 31. 1. 2018 k žádosti osoby zúčastněné na řízení II Domo Development a. s. (dále jen „žadatel“) povolil změnu umístění stavby komerčního obchodního centra „Kostka Čestlice“ na konkrétně

označených pozemcích v katastrálním území Čestlice a v katastrálním území Průhonice, spočívající ve změně napojení Kostky Čestlice na technickou infrastrukturu, řešení dopravy v klidu (snížení počtu venkovních parkovacích stání) a rozsahu dotčeného území s tím, že nebudou dále dotčeny vyjmenované pozemky v katastrálním území Čestlice, a zároveň vydal i stavební povolení na Kostku Čestlice na blíže specifikovaných pozemcích v katastrálním území Čestlice a v katastrálním území Průhonice (dále jen „dotčené pozemky“). Kostku Čestlice provádí osoba zúčastněná na řízení I (dále jen „stavebník“).

[2] Rozhodnutím ze dne 18. 2. 2019 žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 31. 1. 2018 a toto rozhodnutí potvrdil. Žalovaný shledal, že stavební úřad pochybil, protože se žalobcem nejednal jako s účastníkem řízení. Na druhé straně s odkazem na judikaturu správních soudů žalovaný dovodil, že opomenutí žalobce (jehož odvolací námitky vypořádal) jako účastníka řízení bylo vadou, která nemohla mít vliv na zákonnost rozhodnutí stavebního úřadu.

[3] Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou, které krajský soud vyhověl a rozhodnutí žalovaného pro nepřezkoumatelnost zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Krajský soud dovodil, že žalovaný v odvoláním napadeném rozhodnutí náležitě nezduvodnil, proč s ohledem na konkrétní okolnosti dané věci aplikoval výjimečný postup, jakým je zamítnutí odvolání žalobce, jehož účastenství bylo od počátku řízení před stavebním úřadem opomenuto. Krajský soud též dodal, že pokud námitky opomenutého účastníka (tj. žalobce) nejsou posouzeny jako zjevně bezduvodné, pak zpravidla nelze upřednostnit dobrou víru jiných účastníků řízení.

II. Kasační stížnost a vyjádření ke kasační stížnosti

[4] Stavebník (stěžovatel) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost.

[5] Stěžovatel v první řadě namítl, že krajský soud chybně posoudil rozhodnutí žalovaného jako nepřezkoumatelné; není správný závěr krajského soudu, že z něj není zřejmé, proč žalovaný na věc aplikoval výjimečný postup uvedený v žalovaném odkazované judikatuře. Krajský soud ve svém požadavku, aby se žalovaný zabýval otázkou, zda je postup žalobce šikanózní, právo zneužívající nebo jeho námitky zjevně nedůvodné či nepřípustné, vybočil mimo závěry rozsudku NSS ze dne 17. 12. 2013, čj. 4 As 126/2013 - 37. Podle názoru stěžovatele je dostačující, že žalovaný odvolací námitky žalobce věcně vypořádal a shledal je nedůvodnými. Není zřejmé, na základě čeho krajský soud dovodil, že žalovaný postupoval nesprávně, když „namísto toho, aby posoudil případnou zjevnou nedůvodnost námitek žalobce, hodnotil jejich důvodnost“. Tento závěr krajského soudu je v rozporu s relevantní judikaturou. Stěžovatel je přesvědčen, že žalovaný jako odvolací orgán mohl sám vypořádat odvolací námitky a nemusel věc vracet stavebnímu úřadu.

[6] Podle názoru stěžovatele netrpí rozhodnutí žalovaného nedostatky, které mají za následek nepřezkoumatelnost, pro kterou by jej bylo nutné zrušit ve smyslu judikatury NSS (viz rozsudky NSS ze dne 11. 11. 2003, čj. 5 Ads 15/2003 - 60, ze dne 4. 12. 2003, čj. 2 Ads 58/2003 - 75, ze dne 23. 8. 2006, čj. 1 Afs 38/2006 - 72, ze dne 23. 9. 2014, čj.

pokračování

1 As 176/2012 - 140). Stěžovatel připustil, že některé odvolací námitky žalovaný vypořádal stručně, ale případné nejasnosti jsou odstranitelné výkladem. Důvod, proč se žalovaný rozhodl sám vypořádat odvolací námitky, je zřejmý také z odkazů na judikaturu, z níž neplynou požadavky na nezbytnost existence šikanózního jednání, zjevného zneužití práva či zjevnou nedůvodnost.

[7] Stěžovatel zdůraznil, že žalobce ve správním i soudním řízení podává obsáhlá podání, která v průběhu řízení dalšími rozsáhlými vyjádřeními doplňuje; v důsledku toho se situace stává nepřehlednou. Přesto všechny jeho odvolací námitky stěžovatel vypořádal. Povšechné námitky přitom mohl žalovaný vypořádat jen v míře odpovídající jejich obecnosti (viz rozsudek rozšířeného senátu ze dne 30. 12. 2005, čj. 2 Azs 92/2005 - 58, rozsudky NSS ze dne 31. 1. 2012, čj. 1 As 132/2011 - 246, ze dne 29. 3. 2013, čj. 8 Afs 41/2012 - 50, a ze dne 6. 6. 2013, čj. 1 Afs 44/2013 - 30, nálezy Ústavního soudu ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. III ÚS 989/08). Nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů nelze zaměňovat se situací, kdy důvody uvedeny jsou, ale soud je považuje za nepřesvědčivé či nesprávné.

[8] Stěžovatel v této souvislosti namítl, že z odůvodnění napadeného rozsudku není zřejmé, jakými úvahami se krajský soud řídil, když nejprve žalovanému vytkl, že některé odvolací námitky vypořádal věcně (že tedy meritorně posuzoval jejich důvodnost, místo posouzení jejich zjevné nedůvodnosti, resp. zjevného zneužití práva), ale sám správnost vypořádání některých meritorních námitek žalovaným též hodnotil.

[9] Stěžovatel rovněž namítl, že žalobce nepřezkoumatelnost rozhodnutí žalovaného nenamítal. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí sice představuje prolomení dispoziční zásady, nicméně z postupu žalobce vyplývá, že mu byly důvody rozhodnutí žalovaného zřejmé, byť je považoval za nesprávné.

[10] Stěžovatel dále vytkl, že mu v řízení o žalobě krajský soud v rozporu s § 34 s. ř. s. nedoručil vyjádření žalobce ze dne 10. 7. 2019 a ze dne 20. 8. 2019. O těchto vyjádřeních krajský soud stěžovatele, jakož i ostatní osoby zúčastněné na řízení a žalovaného, ani neinformoval. O jejich existenci se stěžovatel dozvěděl až po skončení řízení. V těchto podáních uvedl žalobce množství nepravdivých a zkreslených informací, k nimž se stěžovatel nemohl vyjádřit. Jedná se o procesní vadu, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé (rozsudek NSS ze dne 2. 9. 2009, čj. 1 As 41/2009 - 145).

[11] Dále stěžovatel namítl, že se krajský soud nevypořádal s jeho argumenty a chybně hodnotil dílčí otázky. V tomto směru se rozsáhlé kasační námitky vztahují již k samotnému meritornímu posouzení věci, což stěžovatel podrobně rozvedl.

[12] Stěžovatel navrhl, aby NSS rozsudek krajského soudu zrušil a vrátil mu věc k dalšímu řízení.

[13] Žalobce se ztotožnil s rozsudkem krajského soudu a ohradil se proti argumentaci stěžovatele. Zdůraznil, že ve skutečnosti napadenou změnou došlo ke zmenšení absolutní plochy daného území na úkor rozsahu zeleně při zachování rozsahu komerčního centra.

Své odvolací námitky nepovažuje za zjevně nedůvodné, protože se týkají úbytku zeleně, zásahů do ochranné péče o zvláště chráněné živočichy, zhoršení již tak nadlimitní hlukové a imisní situace při redukčních opatřeních atd.

[14] Žalobce uvedl, že pokud by se mohl účastnit řízení od jeho počátku, situace by se vyvinula významně odlišně. Neodůvodněnost a nedůvodnost zamítnutí odvolání žalovaným, která spočívá v neuvedení (resp. v neexistenci) důvodů pro aplikaci výjimečného postupu a nezrušení rozhodnutí stavebního úřadu, považuje žalobce za zjevnou. Za neodůvodněnou považuje žalobce i aplikaci principu dobré víry pouze ve prospěch stavebníka. Žalobce se rovněž podrobně vyjádřil i k dalším argumentům stěžovatele, které se týkaly věci samé.

[15] Žalobce nesouhlasil s tím, že v důsledku nedoručení podání žalobce stěžovateli došlo k zasažení práv stěžovatele, resp. jeho diskriminaci.

[16] Žalobce navrhl, aby NSS kasační stížnost zamítl.

[17] Žalovaný se ztotožnil s kasační stížností a uvedl, že jeho rozhodnutí je přezkoumatelné a zabývá se všemi zásadními odvolacími námitkami žalobce. Podle názoru žalovaného v rozsudku ze dne 18. 4. 2012, čj. 1 As 29/2012 - 113 (na který odkazuje též žalobce – pozn. NSS), uvedl NSS šikanózní postup účastníka řízení jako další možnost, kdy je odvolací orgán oprávněn v odvolacím řízení posoudit veškeré odvolací důvody, které uvedl opomenutý účastník řízení, a shledá-li je nedůvodnými, dá přednost pravomocnému rozhodnutí orgánu I. stupně (v projednávané věci stavebního úřadu). Podle názoru žalovaného se nejedná o kumulativní podmínky. Po prostudování odvolacích námitek žalobce žalovaný usoudil, že tyto námitky nejsou s to přivodit jiné rozhodnutí ve věci samé. Z tohoto důvodu odvolání žalobce zamítl a rozhodnutí stavebního úřadu potvrdil (viz rozsudek NSS čj. 4 As 126/2013 - 37). Dále žalovaný podrobně rozvedl své názory na věc samu.

[18] Ředitelství silnic a dálnic ČR (osoba zúčastněná na řízení VI) ponechalo rozhodnutí o kasační stížnosti na úvaze soudu. Podotklo, že již dříve se vyjádřilo, že podle jeho názoru žalovaný vydal napadené rozhodnutí v souladu s příslušnými právními předpisy.

[19] Stěžovatel ve stanovisku k vyjádření žalobce setrval na svých závěrech.

[20] Žalobce ve vyjádřeních ke stanoviskům žalovaného a stěžovatele odkázal na svá předchozí podání a setrval na svém postoji.

[21] Další osoby zúčastněné na řízení se nevyjádřily.

III. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[22] Přes značně obsírnou kasační stížnost, obsáhla vyjádření účastníků řízení a osob zúčastněných na řízení je nutné zdůraznit, že rozhodnutí žalovaného bylo krajským soudem zrušeno pro nepřezkoumatelnost.

pokračování

[23] Není přitom sporu o tom, že stavební úřad pochybil, pokud žalobci nedoručil oznámení o zahájení správního řízení, dále není sporné, že žalobce jako opomenutý účastník v řízení před stavebním úřadem včas oznámil svou účast v řízení a podal proti rozhodnutí stavebního úřadu odvolání.

[24] Jádrem sporu pak je, jak uvedl již krajský soud, posouzení otázky, zda žalovaný postupoval správně, když rozhodnutí stavebního úřadu nezrušil a sám vyhodnotil (odvolací) námitky žalobce jako opomenutého účastníka řízení před stavebním úřadem jako nedůvodné a dospěl k závěru, že nemohly mít na výsledek řízení před stavebním úřadem vliv.

[25] Tuto otázku posoudil krajský soud podle názoru NSS správně, přičemž přílehuavě poukázal na rozsudky NSS ze dne 24. 10. 2013, čj. 5 As 17/2013 - 25, ze dne 18. 4. 2012, čj. 1 As 29/2012 - 113, ze dne 22. 2. 2017, čj. 5 As 111/2015 - 22, jakož i rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 2. 4. 2019, čj. 25 A 3/2018 - 89. Z této konstantní judikatury je zjevné, že správné určení účastníků řízení představuje jeden ze základních předpokladů zákonného průběhu správního řízení a tím logicky též zákonnosti správního rozhodnutí. Dojde-li v určení okruhu účastníků správního řízení k pochybení (je-li některý z účastníků opomenut), jedná se o jednu z nejzávažnějších vad správního řízení. Tuto vadu nelze zpravidla v odvolacím řízení napravit. Pouze zcela výjimečně není v těchto případech nutné zrušit rozhodnutí správního orgánu I. stupně a takové rozhodnutí odvolacího orgánu musí být velmi pečlivě odůvodněno. Jedná se tedy o výjimku z pravidla, které se uplatní jen v krajních případech, v nichž jsou námitky tohoto opomenutého účastníka zjevně šikanózní anebo zjevně nedůvodné.

[26] Uvedené platí i v projednávané věci, což znamená, že aby žalovaný nemusel rozhodnutí stavebního úřadu rušit, muselo by ze strany žalobce jít o odvolací námitky zjevně šikanózní nebo zjevně bezdůvodné. Takovými námitkami se rozumí takové námitky, z nichž je šikana anebo bezdůvodnost zjevná tzv. na první pohled (slovy krajského soudu „*zjevná nedůvodnost námitek musí být nepochybně zjistitelná bez hlubší analýzy věci*“). Vzhledem k tomu, že se jedná o výjimku z pravidla, je nutné při tomto hodnocení postupovat restriktivně. Je přitom také možné, že některé námitky mohou předpoklady zjevné šikany či zjevné bezdůvodnosti splňovat, a jiné nikoli. Jinými slovy řečeno, je-li obsahem odvolání námitka, která uvedené předpoklady nesplňuje, nelze postupovat jinak než rozhodnutí správního orgánu zrušit, byť ostatní námitky jsou zjevně šikanózní či bezdůvodné. Výjimečný postup, který spočívá v nezrušení rozhodnutí správního orgánu I. stupně, neboť námitky jsou zjevně bezdůvodné, bude tedy většinou možný pouze v případech procesně i hmotněprávně jednodušších, na které poukázal krajský soud (tj. rozsudky NSS ve věcech vedených pod sp. zn. 4 As 126/2013 či sp. zn. 4 As 124/2017 - 30).

[27] V projednávané věci je proto s ohledem na odůvodnění rozhodnutí žalovaného významná otázka, zda odvolací námitky žalobce žalovaný vyhodnotil jako zjevně bezdůvodné, resp. šikanózní.

[28] NSS souhlasí se závěrem krajského soudu, že z rozhodnutí žalovaného není zřejmé, proč žalovaný aplikoval na projednávanou věc popsany výjimečný postup a nepřistoupil

ke zrušení rozhodnutí stavebního úřadu. Žalovaný totiž odvolací námitky žalobce věcně vypořádal (v rámci tohoto kasačního přezkumu není důležité, zda správně, či nikoli), aniž by konstatoval jejich zjevnou šikanóznost či zjevnou bezdůvodnost a zdůvodnil, proč je za takové námitky považuje. Ve shodě s krajským soudem NSS konstatuje, že s výjimkou druhé odvolací námitky, která se týkala podmínek pro vydání rozhodnutí o změně původního územního rozhodnutí, žalovaný nedovožoval, že by žalobce v odvolání hájil zájmy, které nesouvisí s ochranou přírody.

[29] Zjednodušeně řečeno, žalovaný ve svém rozhodnutí nehodnotil zjevnou nedůvodnost (resp. zjevnou šikanóznost) odvolacích námitek, ale naopak k nim přistoupil jako k námitkám řádným, které věcně (meritorně) vypořádal, shledal nedůvodnými a zamítl odvolání žalobce za současného potvrzení rozhodnutí stavebního úřadu. V důsledku toho je jeho rozhodnutí nepřezkoumatelné, protože není zjevné, z jakých důvodů žalovaný přistoupil k tomuto výjimečnému postupu.

[30] Nelze přisvědčit ani námitce stěžovatele, že žalobce nepřezkoumatelnost rozhodnutí žalovaného nikdy nenamítal. V žalobě již v první žalobní námitce (str. 6 a násl.) napadá žalobce právě nesplnění podmínek pro postup žalovaného, tj. nezrušení rozhodnutí stavebního úřadu. Činí tak zejména s argumentací, že jeho odvolací námitky nebyly „zjevně neodůvodněné“, a rovněž namítá, že částečně nebyly vypořádány vůbec, popř. v rozporu se zákonem.

[31] Nedůvodnou shledal NSS též námitku stěžovatele, že krajský soud sám hodnotil vypořádání některých meritorních námitek žalovaným, čímž zatížil své rozhodnutí nepřezkoumatelností.

[32] NSS v této souvislosti konstatuje, že není pochyb o tom, že je-li rozhodnutí žalovaného nepřezkoumatelné, nemohl z povahy věci ani krajský soud přistoupit k meritornímu posouzení věci, resp. její části.

[33] Toto pravidlo je v projednávané věci důležité také proto, aby opomenutý účastník mohl své námitky uplatnit již v řízení před správním orgánem I. stupně a proti vypořádání těchto námitek správním orgánem I. stupně se mohl bránit v odvolacím řízení (zásada dvouinstančnosti řízení).

[34] Krajský soud v tomto směru nijak nepochybil. Věcí se pečlivě zabýval, avšak hodnotil ji pouze s ohledem na posouzení rozhodné otázky, zda žalovaný vyhodnotil odvolací námitky žalobce jako zjevně bezdůvodné, resp. šikanózní. Tuto hranici krajský soud nepřekročil.

[35] Krajský soud se v odůvodnění svého rozsudku podrobně zabývá hodnocením odvolacích námitek žalobce, které mnohdy i cituje. Činí tak však výhradně z hlediska posouzení toho, jakým, způsobem se s těmito námitkami vypořádal žalovaný z výše uvedeného hlediska. Ke stěžovatelem namítanému meritornímu posouzení věci krajský soud nepřistoupil. Z odůvodnění napadeného rozsudku tak z hlediska posouzení věci samé (merita věci) neplynou pro správní orgány ani žádné závazné právní názory ve smyslu § 110 odst. 4 s. ř. s.; nehrozí tedy ani porušení zásady dvouinstančnosti řízení.

pokračování

[36] NSS však musí přisvědčit kasační námitce, že stěžovateli v řízení před krajským soudem, kde měl postavení osoby zúčastněné na řízení, nebyla v rozporu s § 34 s. ř. s. krajským soudem doručena vyjádření žalobce ze dne 10. 7. 2019 a ze dne 20. 8. 2019.

[37] Podle § 74 odst. 1 s. ř. s. *je předseda senátu povinen doručit osobám zúčastněným na řízení žalobu i vyjádření žalovaného, přitom může žalobci uložit, aby podal repliku.*

[38] Podle § 34 odst. 3 s. ř. s. *má osoba zúčastněná na řízení právo předkládat písemná vyjádření, nahlížet do spisu, být vyrozuměna o nařízeném jednání a žádat, aby jí bylo při jednání uděleno slovo. Doručuje se jí rozhodnutí, jímž se řízení u soudu končí.*

[39] Z obsahu soudního spisu plyne, že stěžovateli (ani nikomu dalšímu) skutečně stanoviska žalobce doručena nebyla, krajský soud tedy nepostupoval v souladu se zákonem.

[40] V souladu s judikaturou NSS (srov. např. rozsudek ze dne 2. 9. 2009, čj. 1 As 41/2009 - 145) je třeba uvést, že § 74 odst. 1 s. ř. s. neupravuje komunikaci soudu s účastníky ani s osobami na řízení zúčastněnými vyčerpávajícím způsobem; to platí i pro § 34 odst. 3 s. ř. s. Koncept spravedlivého procesu zahrnuje také právo na kontradiktorní řízení, podle kterého účastníci musí být seznámeni s každým stanoviskem, jehož účelem je ovlivnit rozhodování soudu, a musí mít možnost se k nim vyjádřit. Je tedy nutné, aby byla účastníkům řízení zásadně zaslána všechna vyjádření, jež jsou relevantní pro rozhodnutí soudu v dané věci. To platí tím spíše za situace, kdy je rozhodováno bez nařízení jednání podle § 51 odst. 1 s. ř. s. Právo předkládat soudu písemná vyjádření přísluší ve stejném rozsahu jak účastníkům řízení, tak osobám zúčastněným na řízení (k tomu srov. nálezn Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 60/05 ze dne 15. 6. 2005). Současně však platí, že ne v každém případě je nezaslání vyjádření vadou, která by mohla mít vliv na zákonnost rozhodnutí soudu (viz např. rozsudek NSS ze dne 19. 12. 2007, čj. 7 Afs 205/2006 - 60). Je tedy nutné vždy posuzovat případ od případu, zda nedoručení písemnosti druhé straně řízení (resp. osobě zúčastněné na řízení) může tuto vadu vyvolat.

[41] NSS se proto musel též zabývat tím, zda uvedené procesní pochybení krajského soudu lze označit za takovou vadu řízení před soudem, jež mohla mít za následek nezákonnost jeho rozsudku (§ 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.).

[42] Jak již NSS rozvedl, krajský soud správně zrušil rozhodnutí žalovaného pro jeho nepřezkoumatelnost (viz v podrobnostech odst. [30] tohoto rozsudku). Je tedy zjevné, že s ohledem na tento rozhodovací důvod nemohla mít daná procesní vada vliv na zákonnost nyní napadeného rozsudku, neboť ke zrušení rozhodnutí žalovaného by musel krajský soud přistoupit z úřední povinnosti, tedy bez ohledu na stanoviska účastníků řízení a osob na řízení zúčastněných.

IV. Závěr a náklady řízení

[43] S ohledem na výše uvedené NSS zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 věta poslední s. ř. s.).

[44] O náhradě nákladů řízení rozhodl podle § 60 odst. 1 za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť ve věci neměl úspěch. Procesně úspěšný byl žalobce; tomu je stěžovatel povinen zaplatit náhradu nákladů řízení. V řízení o kasační stížnosti zástupkyně žalobce učinila jeden úkon právní služby (vyjádření ke kasační stížnosti) v hodnotě částky 3 100 Kč. Náhrada hotových výdajů sestává z paušální částky 300 Kč. Náklady žalobce v řízení o kasační stížnosti tak činí částku ve výši 3 400 Kč.

[45] Stěžovatel je proto povinen žalobci k rukám jeho zástupkyně uhradit náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti ve výši 3 400 Kč, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

[46] Žalovanému pak náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly. Osobám zúčastněným na řízení žádné náklady řízení před NSS také nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. března 2022

Ondřej Mrákota
předseda senátu